

РЕШЕНИЕ

№ 392

гр. София, 22.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Красимира Желева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9336** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЕМ ДИ Д. Г. О., ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г. Д. срещу Решение от 03.06.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение 18-и състав, по НАХД № 1198, по описа за 2018 г. на съда, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 29-0000389 от 21.12.2017 г., издадено от главния директор на ГД „Инспектиране на труда“, с което на касатора за нарушение, квалифицирано по чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Като касационни основания са посочени неправилност и необоснованост на решението поради нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Счита, че въззивният съд неправилно е кредитирал събраните по делото доказателства, което е довело до неправилно изясняване на фактическата обстановка. Твърди още, че СРС не е обсъдил кои доказателства кредитира и кои не, не са изложени мотиви в тази насока, както и, че от извода на съда не е ясно дали наказващият орган е бил компетентен да издава НП или не. Изтъква, че по делото по безспорен начин е доказано, че между дружеството и П. е налице граждански договор

и за страните не е било налице задължение за сключване на трудов такъв. Изразява искане за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП. Претендират се направените по делото разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата, като в допълнение изтъква, че в своите мотиви, СРС е посочил, че е налице хипотезата на чл. 68, ал.1, т.2 от КТ, като е недопустимо в съдебен акт да се предявяват нови фактически положения за страната. В условията на алтернативност изразява искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответната страна – Изпълнителна агенция ГИТ, чрез юрк. Г., оспорва касационната жалба и изразява искане въззивното решение да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София - град, VII касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел извършването на нарушенията за доказано без да изложи мотиви. Липсва изложение на фактическата обстановка, липсва анализ на доказателствата и съответните изводи относно приетата за установена фактическа обстановка. Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В решението на СРС не се съдържа описание на деянието/деянията, които са приети за осъществени, не се сочат доказателствата и установените с тях обстоятелства, не се прави анализ на индивидуализацията на отделните, описани в АУАН и НП административни нарушения – налице ли са всички елементи от състава на нарушението и правилно ли е установена датата на извършване. Действително от така изложените мотиви е неясно дали в конкретния случай органът, издал НП, е бил компетентен да го направи.

Задължение на съда е по свой почин да събере доказателства по делото, когато това се налага за разкриване на обективната истина и за да отговори на релевантните доводи на наказаното лице. Би било налице ограничаване на правото на защита, както на наказаното лице, така и на наказващия орган, ако едва с решението на касационна инстанция се направят изводи за неоснователност или основателност на възраженията за незаконосъобразност на наказателното постановление. Недопустимо е такова произнасяне от касационната инстанция в настоящото производство, тъй като лишава страните от правото да вземат становище по аргументите на съда за даден правен извод.

Освен това, по делото следва да се установи дали са приобщени всички доказателства, за да може да се прецени правилно ли е приложен законът.

Съставът на Софийският районен съд не е дал отговор, нито е изложил мотиви по въведените с жалбата оплаквания. Като краен резултат от обжалваното решение не става ясно защо съдът възприема тезата на наказващия орган, и дали възприема за

основателни или не направените възражения и защо отхвърля тезата на жалбоподателя. Мотивите на съда се изчерпват с възприетите констатации на административнонаказващия орган, без да са обсъдени конкретните оплаквания, релевирани от жалбоподателя. Именно в мотивите на съдебното решение следва да бъдат изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които също следва да бъдат изложени в мотивите на решението. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда, същият следва да се произнесе по фактическите и правни доводи и възражения на страните, както и да обсъди събраните по делото доказателства и обоснове приемането им или изключването от доказателствения материал. Обжалваното решение не отговаря на тези процесуални изисквания за постановяването му. Освен възпроизведеното съдържание на констатациите в АУАН и НП, в решението на съда не са изложени други конкретни фактически или правни доводи, съображения или изводи, както и обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

Изложеното налага извод, че съдът не е изложил мотиви, в резултат на самостоятелна преценка на всички доказателствата по делото и на доводите на страните. Липсата на формирани фактически и правни изводи по наведените от страните доводи опорочава съдебното решение и обуславя извод за неговата неправилност. Действително, не съществува пречка съдът да възприеме всички фактически и правни изводи на една от страните по делото, както е направено в случая, но това може да бъде направено само след като се обсъдят доказателствата по делото и доводите на страните.

При тези обстоятелства постановеното решение се явява неправилно, като немотивирано и постановено при нарушение на процесуалните правила по арг. от чл. 339, ал. 2 във връзка с чл. 84 от ЗАНН от категорията на съществените. Разпоредбата на чл. 339, ал. 2 от НПК изисква, когато въззивната инстанция потвърди присъдата, да посочи основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата или протеста, което не е сторено в мотивите на оспореното решение. Липсата на такова произнасяне от първата съдебна инстанция води до процесуална недопустимост, настоящият касационен състав да се произнесе по същите тези доводи, които се съдържат и в касационната жалба, тъй като разпоредбата на чл. 339 НПК е приложима за въззивното производство от една страна, и от друга, произнасянето едва за първи път в касационната инстанция по тези направени възражения, би лишило страните от една съдебна инстанция.

Поради това и предвид наличието на допуснато от районния съд нарушение на процесуалните правила, въззивното решение следва да бъде отменено, а делото следва да бъде върнато за разглеждане на друг състав на съда, като бъдат дадени указания да се установи фактическата обстановка, да се изясни проведено ли е административнонаказателното производство съобразно императивните изисквания на Кодекса на труда, съответства ли на материалния закон, да се установят по безспорен начин спорните обстоятелства, да се обсъдят всички представени по делото писмени доказателства, като се направи анализ на същите и се изложат мотиви обосноваващи изводите на съда, както и произнасяне по искането за присъждане на разноски.

Липсата на мотиви по въпроси от съществено значение за правилното решаване на

спора, както и по отношение наведени от страните възражения, съставлява съществено нарушение на процесуалните норми и е самостоятелно касационно основание за отмяна на съдебния акт.

Допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила, което касационната инстанция не може да отстрани е основание за отмяната на решението по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и връщане на делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1, изр.2 във връзка с чл. 221, ал. 2, пр.2 във вр.с чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, Административен съд София-град, Седми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 03.06.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение 18-и състав, по НАХД № 1198, по описа за 2018г. на съда,

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.   2.